

אור דוד

פרשת שבוע	כניסת שבת			יציאת שבת			גיליון מספר	מוקדש לע"נ הבה"ח דוד צברדלינג ז"ל בן שלמה זלמן ושושנה נעמי הי"ו
	ירושלים	יבנה	מצפה רמון	ירושלים	יבנה	מצפה רמון		
וארא	16:30	16:47	16:49	17:44	17:46	17:47	83	

אורות הפרשה – הרב נאור מאיר גנון שליט"א.

בפרשתנו אנו נפגשים עם 7 מכות מתוך 10 שקיבלו המצרים (דם, צפרדע, כינים, ערוב, דבר, שחין וברד). מרן הרב עובדיה יוסף זצ"ל היה רגיל בשיעוריו לשמח את הקהל בסיפורים והנה אחד שקשור למכות מצרים: איש אחד עם הארץ היה עורך כל שנה ליל הסדר למשפחתו ולמרות בורותו ידע קצת איך לערוך ליל הסדר. כשנפטר מילא בנו את מקומו אך היה עם הארץ יותר מאביו. הוא ביקש מבנו לעלות לגג ולהביא ספר עם כריכת עור אדומה שסבא היה קורא ממנו כל שנה. הבעיה שהיו 2 ספרים עם כריכת עור אדומה, הגדה וסליחות והילד הביא סליחות. האבא התחיל לקרוא: "שבט יהודה בדוחק ובצער", "אדון הסליחות". משהו מוזר לו, הוא זוכר שכל שנה הסבא לקח קערה ובאותיות הגדולות בהגדה הוא קרא כמה מילים ושפך קצת יין (הכוונה ל 10 המכות). הוא התחיל לדפדף, חיפש מילים גדולות עד שהגיע לוידי שגם הוא כתוב גדול. הוא קורא אשמו ושוף קצת יין, בגדנו וכן הלאה. הבן הקטן התפלא ואמר לאביו שהוא זוכר שסבא שפך רק פעמים והוא שפך כבר 20 פעם! אמר האבא: טיפש, אתה לא יודע שהשנה שנה מעוברת! (-: אוהב אתכם! שבת שלום (-:)

דבר בעיתו מה טוב – מאורעות התנ"ך בתאריך היומי, על פי ספרו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

א' שבט: א אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן במדבר בערב מול סוף בין פאכן ובין תפל ולבן וקצרת ודי זהב: ב אחד עשר יום מחרב דרך הר שעיר עד קדש ברנע: ג ויהי בארבעים שנה בעשתי עשר חדש באחד לחדש דבר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יהוה אתו אלהם: ד אחרי הכתו את סיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון ואת עוג מלך הבשן אשר יושב בעשתרת באדרכעי: ה בעבר הירדן בארץ מואב הואיל משה באר את התוכה הזאת לאמר: ו יהוה אלהינו דבר אלינו בחרב לאמר רב לכם שבת בחר הזה: ז פנו וסעו לכם ובאו הר האמרי ואל כל שכניו בערב בחר ובשפלה ובנגב ובחוף הים ארץ הפנעני והלבנון עד הנקרה הגדל נהר פרת: ח ראה נתתי לפניכם את הארץ באו ורשו את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם ולזרעם אחריהם:

(פסוק ג)

(דברים א, א-?)

הקדמה לספר הזוהר - רבי יהודה לייב הלוי אשלג זצוללה"ה.

ח) ומכאן באנו גם לסוף דעתם של המקובלים, שהבאנו בחקירה הג'. שתמהנו עליהם, איך אפשר לומר על הנשמות, שהן חלק אלקי ממעל, בהשואה אל האבן שנחצבה מהר, שאין הפרש ביניהן אלא שזה "חלק" וזה "כל". ותמהנו, תינח האבן שנפרדה מההר, שנעשית חלקו על ידי גרזן מוכן לך, אבל בעצמותו ית' איך יתכן לומר כזה, ובמה נחלקו הנשמות מעצמותו ית' ויצאו מכלל בורא ית' להיות נבראים. ובהמתבאר מובן הדבר היטב, כי כמו שהגרזן מחתך ומבדיל בדבר גשמי לחלקו לשנים. כן שינוי הצורה מבדיל ברוחני לחלקו לשנים. למשל כשב' אנשים אוהבים זה את זה, תאמר שהם דבקים זה בזה כגוף אחד. ולהיפך כשהם שונאים זה את זה, תאמר שהם רחוקים איש מרעהו כרחוק מזרח ממערב. ואין כאן ענין של קרבת מקום או ריחוק מקום, אלא הכונה היא על השתוות הצורה, שבהיותם שוים בצורתם איש לרעהו, שאוהב כל מה שחברו אוהב ושונא כל מה שחברו שונא. וכדומה. נמצאים אוהבים זה את זה ודבוקים זה בזה. ואם יש ביניהם איזה שינוי צורה, דהיינו שאוהב דבר מה, אע"פ שחברו שונא הדבר, וכדומה, הרי בשיעור שינוי הצורה הזה, הם שונאים ורחוקים זה מזה. ואם למשל הם בהפכיות הצורה, דהיינו כל מה שזה אוהב נמצא שונא לחברו, וכל מה שזה שונא נמצא אוהב לחברו, הרי אז רחוקים זה מזה כרחוק מזרח ממערב, דהיינו מקצה אל הקצה.

עץ החיים - פירוש הסולם על הזוהר, וארא דף כ"ג ע"א.

(טו) **ר' יוסי פתח וכו':** רי"פ, לדוד מזמור לה' הארץ ומלואה תבל ויושבי בה. הארץ זו היא ארץ הקדושה של ישראל, שהיא עומדת להישקות ממנה מן ה', ולהתברך ממנו מתחילה, ואחר כך ממנה נשקה העולם כולו.

תבל ויושבי בה, זו היא שאר הארצות, השותים ממנו. מאין לנו זה, כי כתוב והוא ישפוט תבל בצדק.

(טז) **כי הוא על ימים יסדה:** אלו הם שבעה עמודים, שהם ז"ס חג"ת נהי"מ דז"א, שהארץ נסמכת עליהם, והם שבעה ימים וים כנרת, שהוא המלכות, שולט עליהם. א"ר יהודה, אל תאמר ששולט עליהם, כי המלכות אינה שולטת על ז"ס דז"א, אלא שהים כנרת נתמלא מהם. כי המלכות מקבלת מהם. **ועל נהרות יכוננה,** שואל, מי המה הנהרות. ומשיב, אלא, כמש"א, נשאו נהרות קולם ישאו נהרות דכים שהם ספירות היסוד דז"א, שנקרא נהר, כמש"א, ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן, וע"כ כתוב ועל נהרות יכוננה.

(יז) **תא חזי האי וכו':** בוא וראה, ארץ

זו שהיא מלכות, נקראת בעת שהיא פב"פ עם ז"א, הנקרא ישראל, בשם ארץ ישראל, ושואל, יעקב, שהוא ישראל, למה אינו מושל עליה כמשה, הלא גם הוא מרכבה לז"א הנקרא ישראל. שהרי כתוב, וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי, שהוא שם הנוקבא בטרם שמזדווגת עם ז"א (נ"ל אות י"ד). ולא יותר. (יח) **אלא יעקב הא וכו':** ומשיב, אלא יעקב, הרי העמדנו, (לעיל ב"א אות קנ"ד) שלקוח בית שלמטה, דהיינו בעולם הזה, וע"כ נעזב ממנו בית שלמעלה, שהיא מלכות, ועם בית שלמטה, דהיינו ד' הנשים, התקין בית העליון, שהוא המלכות, ביי"ב שבטים, (כנ"ל ויחי אות תשצ"ח). בשבעים ענפים, היינו עי' שמות שלה (כנ"ל וירא ע"ח ד"ה בין) שה"ס עי' נפש שבאו למצרים. וכבר העמדנוהו, משה לקח בית העליון, שהוא המלכות, ועזב בית התחתון, כי נפרש מאשתו. וע"כ כתוב ביעקב, באל שדי, כנ"ל, כי רק באל שדי דיבר עמו הקב"ה ולא יותר מזה. ושמי הויה לא נודעתי להם, דהיינו לדבר עמהם במדרגה זו של הוי"ה, שהוא עליון.

אביעה חידות מני קדם

חידון לפרשת "אבן העזר" (שמואל-א' פרקים ד-ז) מקבילה ל-וארא על פי חיבורו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

א. כשישראל יצאו לקראת פלשתים
היכן ישראל היו חוננים

ד. מי גפל לפני ארון האלקים
והוא היה אלהי פלשתים

ב. איזה איש בא מהמערכה
מדיו קרועים ועל ראשו אדמה

ה. מה עשה לפרעה האלקים
כי הכביד את לבו, הוא והמצריים

ג. לאיזו עיר שלחו את הארון
אחרי שהכה את האשדודים ואת דגון

ו. כיצד כתוב שהפרות הלכו
בדרך ישרה הלכו וגעו

לתגובות, הקדשות והערות: or.david.way@gmail.com

פתרונות לגליון הקודם אלקנה, בעני אמתר, גמלה אותו, דברים רעים, היכל ה', וירם מוקדש להצלחת: עדי בת שושנה נעמי, נאור מאיר בן אסתר ורעייתו, אוריאל בן אלישבע חפצי ורעייתו, ניצן בן אילנה, אריאלה אילת בת אילנה, לרפואת חיים דב בן ציפורה, גבריאלי בן אלישבע חפצי. לקבלת העלון בדוא"ל נא לשלוח לכתובת: guay.zwerdling@gmail.com

שבת שלום